

Petya Staikova Dubarova
(1962-1979)

Bulgária nagy szerzői közül Petya Dubarova a legfiatalabb. 1962 április 25-én született Burgaszban. Mindössze 17 évet élt, tragikus körülmények között távozott el tőlünk. 1979 december 4-én Bulgária fiatal zseniális költője úgy választott, hogy véget vet az életének, mert nem akart alkalmazkodni az 1960-1970-es évekbeli totalitarizmus rendszerének "szabályaihoz".

Költői tehetsége nagyon fiatalon vált nyilvánvalóvá. Legjelentősebb, nagy költői értékkel rendelkező műveit azonban diákkorában alkotta, amikor a burgaszi Geo Milev angol nyelvű gimnázium tanulója volt.

Петя Стайкова Дубарова
(1962-1979)

Петя Дубарова е най-младата сред големите творци на България. Родена на 25 април 1962 година в Бургас, животът ѝ трагично завършва едва на 17 години, когато на 4 декември 1979 година младият поетичен гений на България прави своя избор и слага край на живота си заради нежеланието да се приспособи към "правилата" на тоталитарния режим от 60-те и 70-те години на 20 век.

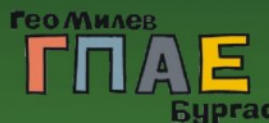
Поетичният ѝ талант се изявява още в най-ранните ѝ години, но основните ѝ произведения, с висока поетологична стойност, датират от времето, когато е ученичка в Английската езикова гимназия "Гео Милев", гр. Бургас.

Petya Staikova Dubarova
(1962-1979)

Petya Dubarova is the youngest among all great poets of Bulgaria. Born on 25 April 1962, she tragically chose to end her life on 4 December 1979 because of her unwillingness to conform to the rules of the totalitarian regime during the 1960s and 1970s.

Although her poetic genius emerged for the first time in her earliest years, her chief achievements, invaluable for their poetic essence, date from the period when she studied at the English Language School "Geo Milev" in Bourgas.

Dubarova Petya
a болгар örök menedék

Нема Дубарова
българският пристан зелен

Petya Dubarova
the bulgarian wharf green

A tizenöt évesekhez

Fiatal, hajlékony tizenöt éves kiscsaj,
bárkinél is tizenöt évesebb talán?
Az vagyok persze, nem pedig virágzó meggygally,
nem látott félni vagy álmodni még szobám.

Surranok kecsesen, akár egy vörös puma,
keresztül egyenest az idő dzsungelén,
káoszról, tengerről így is túl sok a дума,
világom vízfalon keresztül néz felém.

Indián vérének sűrűje csörög bennem,
ücsörgők magamban kékvérű indián,
Nézzétek, árnyékom szívként dobog felettem,
ha igaz vagy hamis lenne, nem mondanám.

Nézzétek, most vagyok először fiatal én,
egy könnycsepp, nézzétek, lehullott a fáról,
kilépek, nézzétek, a máglya másik felén.
Világ az, amit egy szőlőtő határol?

Megnövök ígérem, begyűjtöm a napokat,
az élet nehéz lesz, amit nyújt, élvezem,
belőlem valami tizenöt éves marad,
soha nem lesz, aki ma vagyok, idegen.

(Vörös István fordítása)

На петнайсетгодишните

Аз съм гъвкава, млада, петнайсетгодишна,
аз съм толкова млада за първи път до днес,
несравнима съм с цвят на напъпила вишна.
Нямам плахост и кротост, и сладък финес.

Нося тъмния чар на червена лъвица,
цяла в пищния хаос на джунгли и дни,
а съм всъщност и морска, и в моите зеници
властно вдига морето зелени стени.

Нося синята кръв на жена индианка,
с бясна сила в мен ври Оцеолова власт.
Вижте, вижте сърцето на моята сянка
многосърца, стоцветна, различна съм аз,

а съм само една и за пръв път съм млада,
като грабната в миг от дървото сълза,
като пламък, изригнал от девствена класа,
като лумнала бързо нагоре лоза.

Ще раста, ще натрупам във себе си дните
и живота във трудния негов синтез,
ала своята сила петнайсетгодишна
ще запазя такава, каквато е днес.

To Fifteen-Year-Olds

I'm limber, young, and fifteen years of age,
this young for just the first time now,
unlike a blooming cherry tree.
I'm not sweet, timid, meek but have an edge.

I bear the dark charm of the red lioness,
in a lush chaos of the jungles and the days
but I'm in fact the sea's, and in my pupils' gaze
the sea is mightily upraising walls of green.

An Indian woman's royal blood's in me,
in me Oceola's might is boiling violently.
Look, look right at the heart of my shadow
I'm different, hundred-colored, many-hearted;

I'm only one and for the first time young,
as though a tear plucked briefly from the tree,
as though a flame erupting from a virgin stake,
as though a vine that's blazing fast and high.

I will grow up, and in myself will heap
up days and life in its hard synthesis,
and yet my strength at fifteen years of age,
exactly as it is today, I'll keep.

(Translated by Don Wilson)

